

1. ו בדראן
2. אבו יאסין
3. בדראן
4. בדראן
5. בדראן
6. שהאבי
7. מנאדיוס
8. המוקד להגנת הפרט מיסודה של די"ר לוטה זלצברגר- ע"ר על ידי בי"כ עוה"ד עביר גיובראן-דכוור ו/או בנימין אחסתריבה ו/או סיגי בן-ארי ו/או חוה מטרס-עירון ו/או ענת גונן ו/או דניאל שנהר ו/או נאסר עודה ו/או נדיה דקל מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של די"ר לוטה זלצברגר  
רחוב אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200  
טל': 02-6283555 ; פקס': 02-6276317

העותרים

נ ג ד

1. מתאם הפעולות בשטחים, משרד הביטחון
2. המפקד הצבאי בגדה המערבית
3. שירות הביטחון הכללי
4. שר הביטחון
5. שר הפנים
6. מדינת ישראל  
על ידי פרקליטות המדינה  
משרד המשפטים, ירושלים  
טלפון: 02-6466513 ; פקס': 02-6467011

חמשיבים

תגובה מסדמית לעתירה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד (כבי' השופט דנציגר) מיום 2.6.16, והארכות המועד שניתנו, מתכבדים המשיבים להגיש תגובה מקדמית לעתירה נגטעמם, כדלקמן:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים כי בית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו המורה למשיבים לבוא וליתן טעם: מדוע לא ייקבע, כי הפלסטינים תושבי השטחים ששר הפנים אישר את בקשתם לאיחוד משפחות בישראל, ומגוריהם בישראל מוסדרים מתוקף כך באמצעות היתרי כניסה ושהייה בישראל (להלן: "אחמ"שים"), ובכלל זאת העותר 1, רשאים לצאת מישראל ולשוב אליה דרך מעבר הגבול הנמל התעופה בן גוריון (להלן: "נתב"ג"), ללא כל היתר נוסף, ללא כל חליך נוסף וללא הגבלה.

מדוע לא ייקבע כי פלסטינים תושבי השטחים ששר הפנים העניק להם מעמד של תושבות ארעית (אשרה א/5) במסגרת החליך לאיחוד משפחות בישראל, ובכלל זאת העותרים 6 ו-7, רשאים לצאת מישראל ולשוב אליה דרך מעבר הגבול בנתב"ג, ללא כך חיתר נוסף, ללא כל הליך נוסף וללא הגבלה.

מדוע לא יימנעו מלהחיל על פלסטינים תושבי השטחים וחמתגוררים בישראל כדין במסגרת חליך לאיחוד משפחות, הן מכוח היתרי שהייה והן מכוח תושבות ארעית, את האיסור המוטל על נסיעה דרך נתב"ג של פלסטינים תושבי השטחים המתגוררים בשטחים.

2. כמו כן מבקשים העותרים כי המשיבים יציינו את הבסיס החוקי ואת מקור הסמכות המשפטי מכוחם מטיל מתאם פעולות הממשלה בשטחים (להלן: "המתפ"ש"), את האיסור הגורף על נסיעה דרך נתב"ג של פלסטינים תושבי השטחים בלבד.

עוד מתבקש כי המשיבים יצביעו על הבסיס וחוקי מכוחו מחיל מתפ"ש את המדיניות הגורפת גם על בני האוכלוסייה המיוחדת, אלו ששר הפנים אישר את בקשותיהם לאיחוד משפחות והם מתגוררים בישראל כדין באמצעות היתרי שהייה מתחדשים או במעמד של תושבות ארעית.

3. לאחר הגשת העתירה קיימו המשיבים ישיבה בראשות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ). במסגרת הישיבה הובהר, כי בבסיס ההגבלה על מעבר תושבי האזור בהליך איחוד משפחות דרך נתב"ג, עומדת עמדה ביטחונית.

תמצית הדברים הינה כי לנוכח החמרה באיום הנשקף לתעופה בכלל והחשש לפיגוע כנגד התעופה היוצאת מנתב"ג בפרט, וביתר שאת על רקע העלייה במעורבותם של פלסטינים בעלי מעמד זמני בישראל בפעילות טרור מאז אוקי 2015, קיים חשש כי גורמי טרור ינצלו את מעמדה ונגישותה של אוכלוסייה זו, אף שלא בידיעתה, לצורך קידום פעילות טרור חמורה כנגד התעופה היוצאת מנתב"ג.

יובהר, כי בהתאם לעמדת גורמי הביטחון, אין מניעה לשקול מתן היתרים פרטניים (לציאה דרך נתב"ג), במקרים חריגים ומשיקולים הומניטאריים.

המשיבים יבקשו להציג חוות דעת מטעם גורמי הביטחון בדיון במעמד צד אחד, בהסכמת העותרים.

4. בכל הנוגע למישור הסמכות, העותרים, וככלל מי שהינם מחזיקי היתרי שהייה או אשרת תושב ארעי בישראל מכת הליך איחוד משפחות, הינם בעלי רישיונות זמניים לשהייה

בישראל, וכל עוד לא סיבלו מעמד תושב קבע בישראל, הם עדיין תושבי האזור. משכך, חלים עליהם הדינים והנהלים החלים על תושבי האזור.

5. אשר לשאלת הסמכות, חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 מסמיך את שר הפנים ליתן אשרות ורישיונות ישיבה בישראל.

בנוסף, בהתאם להוראת סעיף 3 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראה שעה), התשס"ג-2003, רשאי שר הפנים, לפי שיקול דעתו, לאשר בקשות תושבי האזור בגילאים המפורטים בסעיף, למתן היתר שהייה בישראל בידי מפקד האזור, לשם מניעת הפרדתם מבני או בנות זוגם. לצד האמור, סעיף 3(ב) להוראת חשעה, קובע כי למפקד הצבאי נתונה סמכות ליתן לתושבי האזור היתרי שהייה בישראל למטרת טיפול רפואי, עבודה בישראל או למטרה זמנית אחרת (ובלבד שמשך ההיתר לא יעלה על תקופה מצטברת שלא תעלה על ששה חודשים).

6. נהלים שונים מטעם המינהל האזרחי ומתאם פעולות הממשלה בשטחים, המסדירים את הפעלת הסמכות האמורה ומתפרסמים באתר האינטרנט של מתפ"ש, מסדירים את אופן מתן ההיתרים בעבור המטרות השונות הקיימות. כך, בין השאר, קיים נוהל ייעודי המסדיר את אופן הטיפול בבקשות האוכלוסייה הפלסטינית להיתרי כניסה לישראל לצורך יציאה מחנמלים הבינלאומיים.

7. בהתאם לחקיקה, בעלי הסמכות למתן היתרים או רישיונות שהייה בישראל, רשאים לקבוע תנאים או סייגים למתן אשרה, רישיון או היתר. לעניין זה ראו סעיף 6 לחוק הכניסה לישראל ואף סעיף 12 לחוק הפרשנוני, תשמ"א-1981.

8. לנוכח מורכבות הסוגיה, ובהיותה נשענת על עמדת גורמי הביטחון, מוצע כי העתירה תיקבע לדיון בפני הרכב וכי תגובה מפורטת מטעם המשיבים תוגש לקראת מועד הדיון בעתירה.

למען שלמות התמונה נציין, כי בישיבה שנתקיימה בראשות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ), ולאחרית, עלו מספר שאלות טעונות ליבון הנוגעות לנושאים העומדים במוקד העתירה. לנוכח האמור יבקשו המשיבים, כי ככל שניתן, תיקבע העתירה לדיון במועד בתוך פרק זמן שלא יפחת משלושה חודשים, וזאת כדי לאפשר למשיבים ללבן את השאלות שנתעוררו עובר למועד הדיון בעתירה.

היום, י"ב באלול תשע"ו

15 בספטמבר 2016

מיכל צ'ק-שפיר, עו"ד  
סגנית בכירה א' בפרקליטות המדינה